

Duben

"TO ČIŇTE NA MOU PAMÁTKU"

Jeden můj známý se mi pochlubil, že se zúčastnil nedávno bohoslužby v jedné newyorské čtvrti. Pochvaloval si živý ráz baptistické liturgie - rytmické zpěvy s hlučným instrumentálním doprovodem, vtipný projev kazatele a živou odezvu ve smích a tleskání účastníků bohoslužby a další příjemné prvky, které prý v katolické mši dotýčný svědek postrádá.

Když jsem vyslechl jeho nadšené vyprávění, neubráníl jsem se jedné poznámce: "To podstatné tam však chybělo". Myslel jsem právě na to, co náš Pán ustanovil při Poslední večeři a co také dovršil ve své nejsvětější oběti na Golgotě. To má být uchováno v bohoslužbě zvané eucharistie po všechny dny až do skonání světa s věrným zachováním jeho odkazu: "To číňte na mou památku".

Slavit velikonoce znamená prohloubení vztahu k tajemství Kristovy smrti a vzkříšení, které je ve mši svaté obsaženo a prožíváno. Nový Katechismus připomíná, že "Ježíš dal židovským velikonočům jejich definitivní význam tím, že slavil Poslední večeři se svými apoštoly během velikonoční hostiny. Vždyť nová "pascha", přechod Ježíše k Otci skrze jeho smrt a jeho zmrtvýchvstání, je předjata ve večeři a slavena v eucharistii, jež je naplněním židovské paschy, a předjímá závěrečnou paschu církve ve slávě království." (KKC 1340).

Salvador Dalí - Poslední večeře

"Když Ježíš přikazuje, aby se opakovala jeho gesta a jeho slova, "dokud on nepřijde" (1 Kor 11,26), nežádá, aby se pouze vzpomínalo na něho a na to, co učinil. Má na mysli liturgické slavení Kristovy *památky* skrze apoštoly a jejich nástupce, slavení jeho života, jeho smrti, jeho zmrtvýchvstání a jeho přímlyvy u Otce." KKC 1341.

Na Zelený čtvrtek se slaví večerní mše svatá jako připomínka Poslední večeře Páně. Pro naši víru by mohlo být užitečné ujasnit si poměr mešní oběti k oběti při Poslední večeři. Pomůže nám to k většímu pochopení podstaty mešní oběti.

Mešní oběť se neliší od oběti při Poslední večeři podstatně, ale jednak početně a také některými dalšími okolnostmi.

Že nejde o podstatný rozdíl, vysvítá z tvrzení tridentského koncilu, kde se prohlašuje o Kristu, že tutéž oběť kterou přinesl při Poslední večeři, uložil konat apoštolům, jako svým nástupcům v kněžské službě slovy: "To číňte na mou památku". Slova "To číňte" zřejmě

dosvědčují, že zde jde o tutéž oběť, kterou Kristus vykonal při Poslední večeři. Okolnosti, kterými se obě oběti liší, jsou tyto:

1. Vzhledem k počtu byla oběť při Poslední večeři první a každá následující mešní oběť je druhou, třetí atd.
2. Vzhledem k obětnímu daru, byl Kristus Pán při Poslední večeři ve stavu poníženém, smrtelném, schopen utrpení, při mši sv. je ve stavu oslaveném.
3. Obětníkem viditelným při Poslední večeři byl Kristus Pán sám, nyní obětuje neviditelně prostřednictvím kněze.
4. Oběť při Poslední večeři byla záslužnou, jako všechny činnosti Kristovy před jeho smrtí: mešní oběť však přivlastňuje ovoce oběti na kříži.
5. Oběť při Poslední večeři přestavovala oběť na kříži, která se měla teprve přinést: mešní oběť přestavuje oběť na kříži již přinesenou. - Tato anticipace se dělá kvůli tomu, že oběť při Poslední večeři měla být závětí a pak že patřila k úplnosti vykupitelského díla, protože se skrze ni mělo přivlastňovat ovoce Kristovy smrti.
6. Dále se obě oběti liší okolnostmi času, místa, obřadů, příprav atd.

Při slavení velikonoce jasně vyniká skutečnost, že Církev pochází od Krista. Je to potvrzováno nejen písemnými zprávami např. z evangelií nebo jiných knih Nového zákona, ale také především ze stálého slavení bohoslužby, kterou Pán nejen ustanovil, ale ve které jedinečným způsobem sám přebývá přítomňováním své tajemné oběti.

"Blahoslavení, kdo jsou pozváni k večeři Beránkově" - slova Apokalypsy vložená do mešní liturgie nás mají naplnit hlubokou radostí, pokud je bereme vážně s celým jejich dosahem i podle příkladu všech věrných křesťanů od začátku působení Církve. Jak to i nový katechismus připomíná: "Církev od samého počátku věrně plnila příkaz Pána. O Církvi v Jeruzalémě je řečeno:

"Setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách...Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce" (Sk 2,42.46).

Křesťané se shromažďovali "k lámání chleba" (Sk 20,7) především "první den v týdnu", totiž v neděli, v den Ježíšova zmrtvýchvstání. Od těchto dob se eucharistie stále slaví až po naše dny, takže se s ní setkáváme v každém kostele a s toutéž základní strukturou. Zůstává středem života Církve." KKC 1342 - 1343.

Nejde však jen o spojení minulosti s přítomností, ale sledujeme také naše zaměření do věčnosti. To se zcela jistě nemůže ztratit z obzoru eucharistického slavení. Můžeme dokonce být přesvědčeni, že na tom především záleží, jak dokládá nový katechismus tímto výrokem: "A tak od jednoho slavení eucharistie k druhému a hlásání Ježíšova velikonočního tajemství, "dokud on nepřijde" (1 Kor 11,26), Boží lid na svém putování jde "úzkou cestou kříže" /2. vatikánský koncil, AG 1/ k nebeské hostině, kdy všichni vyvolení zasednou ke stolu království." KKC 1344.

Pán je štědrý ve svých darech a stůl plný velikonočních milostí je každým rokem bohatě prostřen.

*I letos je naléhavý důvod přát si navzájem **požehnané prožití velikonoce.***

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Duben 2004

4. neděle	KVĚTNÁ NEDĚLE průvod s ratolestmi
8. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK večerní mše na památku Večeře Páně
9. pátek	VELKÝ PÁTEK den přísného postu
10. sobota	BÍLÁ SOBOTA
11. neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
18. neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)

- 21. středa** Sv. Anselma, biskupa a učitele církve
23 .pátek **Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze**
24. sobota Sv. Jiří, mučedníka
25. neděle **3.NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
29. čtvrtek **Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy**
30. pátek sv. Pia V., papeže

Velikonoční bohoslužby:

- 4. 4. 2004 KVĚTNÁ NEDĚLE**
 9,00 MŠE SV. a průvod s ratolestmi - kostel sv. Jana
 11,00 MŠE SV. a průvod s ratolestmi - kostel Nejsv. Trojice

- 8.4. ZELENÝ ČTVRTEK**
 17,30 VEČERNÍ MŠE NA PAMÁTKU VEČEŘE PÁNĚ- kostel sv. Jana

- 9.4. VELKÝ PÁTEK**
 15,00 KŘÍŽOVÁ CESTA - kostel Nejsvětější Trojice
 17,30 VELKOPÁTEČNÍ OBŘADY- kostel sv. Jana

- 10.4. VELIKONOČNÍ VIGÍLIE**
 20,00 MŠE SV. kostel sv. Jana

- 11.4. Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ**
 9,00 MŠE SV. kostel sv. Jana
 11,00 MŠE SV. kostel Nejsv. Trojice

- 12.4. PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ**
 9,00 MŠE SV. kostel sv. Jana
 11,0 MŠE SV. kostel Nejsv. Trojice

Oznámení

- **V sobotu 3. dubna se bude od 8,00 hod. konat předvelikonoční úklid kostela sv. Jana Nep.** Těšíme se na všechny, kteří si tuto radostnou příležitost nenechají ujít a přijdou přiložit svou ruku, nohu, hlavu a záda k dílu očisty Božího domu.
- **Biblické katecheze pro dospělé a společenství mladých farníků** se konají **v sobotu 3. a 17. dubna** po večerních bohoslužbách.
- **Valná hromada Společnosti přátel košířských kostelů** se bude konat **25.4.04 po skončení nedělní mše svaté u sv. Jana Nepomuckého.** Na tomto setkání bude zvolen nový výbor Společnosti a Ekonomická rada farnosti. Srdečně zveme k účasti všechny košířské farníky.
- Tradiční **májový výlet mládeže** se letos uskuteční na Sázavu. Na pozvání místní mládeže lze přijet již **v pátek večer 7. května** s možností přespání a účasti na programu a adoraci v kryptě kláštera. Další možnost odjezdu auty pak bude v sobotu 8. května v 8 hod. od kostela sv. Jana v Košířích. Zúčastníme se v rámci Jubilejního svatopetrského roku - 800let od svatořečení sv. Prokopa společně s řádem baziliánů východní-řeckokatolické liturgie, prohlédneme si klášter a zámek, projdeme novou přírodní křížovou cestu v tzv. "Prokopově brázdě" a při obědě tradičně oslavíme našeho

pamětníka z řad mládeže. Závěrem navštívíme hrad Český Šternberk. Prosím všechny zájemce z řad mládeže, aby se do konce měsíce dubna přihlásili u Václava Plíška.

- **Jarní výprava celé košířské farnosti do kláštera** se letos uskuteční **v neděli 9. května do augustiniánského kláštera**. Sraz bude ve 14 hod. v kostele sv. Tomáše u Malostranského náměstí. Srdečně zveme Vás i Vaše přátele.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů konané 12.03.04 u Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomni: P.Lohel, Václav Funda, Frant. Gregorovič, Jan Havel, Václav Plíšek, MUDr. E.Horáková, Stanislav Hojek a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Příprava Valné hromady Společnosti
3. Farní záležitosti

- Ad 1. - Přípravy postní rekolekce ve farnosti i biblická katecheze proběhly ve stanovených datech, divadelní představení o sv. Terezii se bude konat v předpokládaném termínu.
- Práce na rekonstrukci elektroinstalace u sv. Jana jsou v podstatě ukončeny, zbývá provést dokončovací úpravy menšího rozsahu.
- Paní restaurátorka Hejdová slíbila dokončit a předat zbývající práce v kapliče na Klamovce a u Nejsv. Trojice v průběhu příštího týdne.
- Stavební technik pražského arcibiskupství p. Vachek slíbil angažovat se ve věci státní dotace pro zabezpečení generální opravy střechy kostela sv. Jana Nepomuckého.
- Ing Gregorovič přislíbil zajistit konečné technické vyřešení neklouzavého krytu přes odvodňovací kanálek při průchodu vstupní brankou do areálu kostela sv. Jana.
- Ad. 2 - Termín konání Valné hromady Společnosti byl po krátké úvaze stanoven na 25.4.04 po skončení nedělní mše sv. u sv. Jana Nepomuckého. Termín bude zveřejněn ve farním listu.
- Poněvadž na této Valné hromadě bude zvolen nový výbor Společnosti, bylo po kratší diskusi předběžně dohodnuto navrhnout jeho složení: MUDr. Elen Horáková, Jan Havel, Václav Funda, Stanislav Hojek, Stanislav Dobeš, Jan Nekula, a Vítek Bobysud. Samozřejmě a nevolené členství P. Lohela je dáno jeho funkcí správce farnosti. Dále bylo dohodnuto, že Ekonomická rada bude navržena ve složení: předseda P. Lohel a členové Jan Fridrich a Stanislav Hojek. P. Lohel ještě prověří, zda ER může být jen trojčlenná.
- Do doby konání Valné hromady je ovšem možno přednést event. další návrhy na složení obou zmíněných orgánů.
- Ad. 3 - V další rozpravě byly projednány termíny konání následujících farních aktivit:
- v sobotu 3. dubna bude proveden předvelikonoční úklid kostela sv. Jana
- v neděli 9.května se uskuteční farní výprava do kláštera augustiniánů u sv. Tomáše
- na Svatojánskou poutní slavnost v neděli 16.května pozvat pana biskupa Karla Herbsta nebo pana opata Michaela Pojezného. Obě možnosti slíbil prozkoumat P. Lohel s ohledem na časové možnosti obou pánů.
- v sobotu 12.června se budem konat farní zájezd do Kladruv u Stříbra. Organizací zájezdu je pověřen Vítek Bobysud, s nímž to bylo již předběžně dohodnuto a bude ještě znovu projednáno a potvrzeno.
- ve čtvrtek 24. června bude táborák na ukončení školního roku po večerní mši svaté při níž bude první sv. přijímání několika dětí

Příští schůze Výboru SPKK bude výjimečně až 16.dubna t.r.

Termíny akcí budou průběžně v předstihu oznamovány v ohláškách po nedělních mších sv. a též v našem Košířském farním listu.

Zaznamenali: Václav Funda a Stanislav Dobeš

Tříkrálová sbírka 2004

Letos na začátku ledna pořádala Charita již po čtvrté Tříkrálovou sbírku, ke které se rok od roku připojuje více farností. Naše košířská farnost pořádala sbírku již potřetí. Letos nás k účasti vyzval osobním dopisem pražský biskup Mons. Karel Herbst a pozval nás na její zahájení do arcibiskupského paláce. Tam se za pozornosti médií konala v zaplněné aule kardinála Berana mše svatá a požehnání k úspěšnému koledování. Přítomno bylo mnoho kněží a kromě biskupa Herbsty i kardinál Vlček. Viděli jsme tam i mnoho důchodců z nichž možná někteří šli skutečně i vybírat, ale většina přišla jen proto, že se ve Večerní Praze dočetla o mimořádné příležitosti prohlédnout si arcibiskupský palác. To byla totiž spolu s občerstvením slíbená odměna pro koledníky. Prohlídky se tedy konaly dvě. Nejprve důchodcovská a potom mládežnická. Naše čtyřčlenná skupinka nevědouc kam se má zařadit šla pro jistotu s tou první důchodcovskou skupinou, takže po prohlídce už na ni nezbyl žádný párek. O to rychleji jsme mohli osedlat všech 60 koní pod kapotou Vítkovy Felicie, směle zaparkované na dvoře arcibiskupství a vyrazit na naše ozkoušené místo před hypermarkety Tesko a IKEA. Tam jsme neúnavně všechny kolemjdoucí prosili o příspěví na Tříkrálovou sbírku a odměňovali se jim jen cukrátky na oslazení života, jelikož Charita nebyla schopna vytisknout dostatečné množství kalendářků. Celkem jsme utvořili dvě Tříkrálové trojice. V dalších dvou dnech jsme ještě pokračovali, ovšem už pro nedostatek urozených mudrců jen v jedné trojici.

A kolik že jsme vybrali celkem? Docela pěkných 32 502,50 Kč a opět se tak umístili v první čtvrtině pražských farností. A to na 10. místě ze 43. Celkem se v Praze vybralo 43 195 123,90 Kč. Chtěl bych poděkovat těm pěti statečným, co mi letos pomohli. Jmenovitě Václavovi Drábovi, Vítovi Bobysudovi, Honzovi Fridrichovi, Pavlovi Křížovskému a Honzovi Vrkočovi, který ač není z naší farnosti nám vždy pomáhá. Děvčata nás letos opustila úplně. Věkový průměr košířských koledníků byl v jednotlivých dnech byl celkově úctyhodných 30,5 let.

Stejně jako předloni jsem i loni už od začátku prosince v našem farním listě zval další mladší farníky ku pomoci a rok od roku snižoval věkovou kategorii, která byla letos posunuta už na 10 let. Ani tentokrát se však nikdo neozval. Pro případ, že by ten měsíc byl snad na rozmyšlení málo, srdečně zvu už nyní na Tříkrálovou sbírku 2005 mladé muže a ženy od devíti let.

V.P.

SV. KATEŘINA SIENSKÁ

PANNA A UČITELKA CÍRKVE

(29.dubna)

Debora Nového zákona, prorokyně Církve, anděl míru, rádkyně papežů, vyvolená reformátorka církevního života, vzor sebezapírání, omilostněná duchovní průvodkyně na cestě svatosti, jeden z nejvznešenějších příkladů v dějinách Božího království na zemi.

Narodila se na svátek Zvěstování Panny Marie roku 1347 v Sieně jako nejmladší z 25 dětí zbožné rodiny barvíře Jakuba Benicasa a Lapy Piaganti. Zbožná dívenka zahořela už v útlém mládí horoucí touhou po následování velkých světců, hlavně poustevníků egyptských a svatého Dominika. Brzy složila slib ustavičného panenství. Rodiče na ni naléhali, aby se provdala, ona však s hrdinskou vytrvalostí odolávala a věnovala se přísným kajícím skutkům. Byla přijata do družiny kajících sester

třetího řádu svatého Dominika. Probojovala vítězně prudké vnitřní zápasy s peklem, ponořila se úplně do modlitby a rozjímání Božích pravd. Přitom byla omilostňována viděními a nadpřirozenými zjeveními. Nejdříve se jich lekala. Když pak se opakovaly, uvěřila jim. Její vnitřní pohled zbystřený stálým rozjímáním o duchovních věcech, pronikal jasně do potřeb rozhárané doby i do nouze trpící Církve. Vnitřními osvíceními poznala, že ji čeká veřejné poslání ve prospěch Církve. Prostá řeholní sestra je povolána, aby v tehdejších rozervaných

*Andrea Vanni:
nástěnná malba,
kostel sv. Dominika
v Sieně*

poměrech pronikavě zasáhla do běhu událostí, jež drásaly v krvavých sporech města, kraje i země a ohrožovaly těžce strádající Církev. Jak v Sieně, tak i v jiných četných městech zuřily občanské války, Itálie byla rejdištěm loupežnických tlup a v lidu vládla stále větší nevázanost. Kateřina smiřuje nepřátele, urovnává občanské spory, zastavuje krvavé konflikty a vystupuje úspěšně hlavně proti strašnému zlovyku krevní msty. Nabádá k spravedlnosti a mírumilovnosti. Vybízí k pokání, pláčem, modlitbami a domluvami obrací zatvrzelé nepřátele, smiřuje s Bohem nekající, je andělem útěchy nešťastným, utiskovaným a pronásledovaným. Za moru slouží s hrdinskou láskou nemocným a proslavuje se i zářky.

Její všestranná činnost se projeví zvláště během všeobecného odboje italských měst proti papeži r. 1375. Svatá visionářka vidí, že nastane rozkol, který zpusť Církev víc než nejhorší bludy. Téměř 70 let už je papež v avignonském zajetí a následky z toho plynoucí jsou pro Itálii stále hrozivější. Slouží jako prostřednice mezi papežem a vzbouřenými italskými městy. Později se vydává na cestu do Avignonu jako vyslankyně pověřená florentskou republikou. V Avignoně vzbuzuje úžas. Na papežském dvoře vzbuzuje neslychanou úctu. Síle její výmluvnosti a jejímu zápalu lásky pro Církev nemůže nikdo odolat. Mluví směle proti nezřízenému životu některých prelátů a plamenně domlouvá papeži, aby se vrátil do Říma. Tisícerymi prostředky je její úsilí mařeno. Přemáhá však všechn odpor svou výmluvností a modlitbou. Plamennými slovy a slzami stále naléhá na papeže, aby opustil své babylonské zajetí a vrátil se do Říma. 13. září 1376 Řehoř XI. opouští Avignon. Po dokončení svého poslání se pokorná světice vrací do svého ústraní v Sieně. Tam se v rozjímání zabývá myšlenkou, jak by bylo možné provést naléhavou nápravu církevního života. Přispívá ke smíření papeže s odbojnou Florencií i jinými městy. Po nadlidských námahách dosahuje úspěchu. Dlouholetý odboj florentských rebelů je zlomen. Kateřina se vrací zase do Sieny, kde píše své proslulé *Rozmluvy* (o 140 kapitolách). Jsou to dějiny její duše, líčící podivuhodné spojení omilostněné světice s Bohem. Znovu pak zasahuje do rozbouřených poměrů za nástupce Řehoře XI., Urbana VI., zvláště když odbojní kardinálové volí vzdoropapeže Klementa VII. Plamenným listem se obrací na strůjce rozkolu. Naléhá na pravého papeže, aby své právo nehájil mečem, ale láskou, a snažil se dobrotou znovu získat zbloudilé do ovčína Páně. Chvátá osobně do Říma a snaží se nadchnout věrné kardinály k důvěře v Boha a k obětavosti pro zájmy krvácející Církev. V slavném slyšení u papeže v přítomnosti kardinálského sboru mluví jako prorokyně, poslaná Bohem, slovy lásky, která rozrývají srdce. Vzrušený papež volá: "Hanba nám, že tato slabá žena tak mocně stojí, když se my třeseme, a silou své ohnivé řeči nás staví na nohy." Od té doby, co rozkol pustoší Církev, je život světice ustavičným mučednictvím. Napíná poslední zbytky svých sil a v krutých bolestech píše své poslední listy papeži a zpovědníku Raymundovi. Je to její závěť. Dne 26. února r. 1380 uléhá, tělesně úplně vyčerpána. Svolává družinu duchovních sester a bratří a dává jim na rozloučenou poslední napomenutí. Plameny obětního ohně utrpení spalují žertvu lásky... Dne 29. dubna naposled přijímá svaté svátosti, skládá životní zpověď a vyprošuje si poslední požehnání od své matky Lavy. Její poslední slova jsou pozdravem přicházejícímu Ženichovi: "Konečně mne voláš, Bože můj! S radostí chvátám k tobě..." Umírá, dokonává svou oběť, stejně jako Pán v třiatřicátém roce života...

P. Lohelius

Pohledy do minulosti košířské farnosti

Od války do roku 1948

Mnoho místa je v této době v kronice věnováno událostem politického a veřejného života, včetně revolučních násilností. Ze zápisů P. Chlumského vyplývají obavy i skepse. Konstatuje nárůst komunistického vlivu i štvání proti sv. Otcí. Dnes, s odstupem doby, můžeme jen konstatovat, že zkušený kněz viděl věci dobře. Citujme doslova: "Noviny kazí lid. Lidu se lichoť. Zvláště politické strany se chytají početných institucí . . . , vše se předstihuje ve slibech. Kazit lid je snadné. Kdo to bude odčínovat?" Události února 1948 jsou obšírně popsány.

Už v r. 1945 jsou v kronice první zmínky o vážné srdeční chorobě P. Chlumského. Ta se průběhem času zhoršovala a bránila mu vykonávat službu. Byl též na léčení v Poděbradech. A dal se několikrát zaopatřit svátostí nemocných.

Z náboženského života farnosti jsou zaznamenány jen zmínky. Hned po revoluci v r. 1945 chtěl P. Stříteský, který P. Chlumského zastupoval ve službě v nemocnici, navštívit v nemocnici tři Němce, ale ošetřovatelka ho tam nepustila. P. Chlumský šel a celou věc usmířil. V téže době bylo na hřbitově na Kotlářce pohřbeno asi 170 Němců, vojáků i civilistů, padlých i zabitých. Nikdo je nepočítal ani nezjišťoval jména.

Začátkem prosince 1946 byl jmenován nový arcibiskup. Jest jím ředitel semináře ThDr. Josef Beran, muž zbožný, pokorný a apoštol horlivý. Dlouhý čas pobyl v koncentracích, kdež výborně působil.

V květnu 1947 končí vlastnoruční zápisy P. Chlumského a dál pokračuje jiný rukopis. Na rok 1947 připadlo 950 výročí smrti sv. Vojtěcha. "Šťastná byla myšlenka s ostatky sv. Vojtěcha konati misijní průvod po Čechách i Moravě, v přítomnosti ostatků kázat, konat pobožnosti a lid uváděti k přijímání sv. svátostí. Pobožnosti tyto těší se obrovské účasti věřících, kteří přijdou svaté ostatky uctít a berou podíl na duchovní obnově."

Na popud konsistoře se zjišťoval počet odpadů od církve. Za rok 1946 to bylo 109 osob, poněkud více, než v předešlých letech. Na popud pana arcibiskupa se konala sbírka "Mariánská daň", členky výboru Mariánské jednoty sebraly v Košířích a Motole 27.910 Kčs.

Poslední odstavec v r. 1948 říká: "Církevní úřady nařídily v každé farnosti zřizovati farní výbory; to budou začátky farních obcí, které by se v budoucnosti o finanční potřeby farností staraly. Nyní, když církevní instituce byly připraveny o pozemky a majetek, snadno se tyto farní obce uchytí."

Na tomto místě je kronika podepsána arcibiskupem Beranem při vizitaci dne 27. dubna 1948. A hned za tím je vizitační podpis vikáře P. Kořínka až z 16. prosince 1954.

M. P.

Výročí Karla Kryla

V roce 2004 - jubilejním Roku české hudby - si nepřipomínáme jen 100 let od úmrtí Antonína Dvořáka a stopadesáté výročí narození Leoše Janáčka; 3.března jsme si mohli také připomenout 10 let od úmrtí a 12. dubna si připomeneme nedožitá šedesátá výročí narození dalšího - neprávem opomíjeného - českého velikána, básníka a nejvýznamnějšího českého písničkáře, **Karla Kryla**. Připomeňme si jej jednou z jeho nejkrásnějších písní, která je zároveň děkovnou modlitbou.

Vítek Plíšek

DĚKUJI (Karel Kryl)

Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest, bych mohl
věnce vázat,
děkuji, děkuji za bolest, jež učí mne se tázat,
děkuji, děkuji za nezdar, jenž naučí mne píli,
bych mohl, bych mohl přinést dar, byt'
nezbývalo síly,
děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji, děkuji za slabost, jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost, pokoře bez područí,
děkuji, děkuji za slzy, ty naučí mne citu,
k živým, již, k živým již žalují a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse děkuji za
ošklivost
za to že, za to že utká se láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí děkuji za
únavu,
děkuji za ohně vzplanutí i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji, děkuji za žízeň, jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň jež zdokonalí díla,
za to že, za to že miluji, byt' strach mi srdce
svíral

Beránku děkuji, marně jsi neumíral,
děkuji, děkuji, děkuji,
děkuji, děkuji.

Divadelní hra

Dny noci – Poslední měsíce života sv. Terezie z Lisieux

Před zaplněným farním sálem kostela sv. Jana Nepomuckého se odehrálo drama posledních dnů sv. Terezie z Lisieux v podání hereček L. Trmíkové-Nebeské a E. Strupkové v režii J. Nebeského, s houslovým doprovodem J.Vrkoče. Představení, k němuž

se vracíme několika obrázky V. Plíška, nadchlo i dojalo pozorné publikum. Oběma herečkám a jejich doprovodu srdečně děkujeme za krásný zážitek a těšíme se na jejich další vystoupení v naší farnosti.

V.P.

Z básnické tvorby Ondřeje Vaněčka (košířského farníka)

Chvála pecky

Kolik hořkosti v sobě tají pecka,
než z ní vyroste strom...
To předem – vždyť pravděpodobnost,
že bude dávat životy tisícům týchž,
je tak malá...
Ne každá přece může rozkošatět a rodit.

Pecka je hořká pláčem...
Je to kostra sladkého plodu
s morkem smrti,
v němž je zakletý život.
A chrání podivné tajemství svou křehkou
tvrdoostí...

Tu zevnitř rozlomí až zelený klíč.
Nebo jí útroby vyžerou červi...
Nepatrná, bezpočetná a vydaná zůstává
spanilá
ve své předurčenosti k zázraku.

Hřích

Zvuk toho slova
sviští jak bič,
je jako vír,
co stáhne do hlubin.
Chrčí a kvílí
jak suchý vítr
za pouštní bouře,
Jako když něco se páře
a cosi vyhřezá,
sténá a skučí
jak zmučené masy.
Chrochtá a ryčí
jak ďábel sám,
chřestí bojovně a vyzývavě.
Ostrý jak dýka pod pláštěm,
jak parfém nevěstky,
co blahem rozkoše sípe
a lapá po dechu...

Tak dost! To by už stačilo.

Vydává:**Redakční rada:****Technická redakce:****Uzávěrka:****Náklad:**

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
J. Brůček
15. každého měsíce
170 výtisků

Neprodejné